

382

desmanee m. desmanee

desmanegadament adv. D'una
manera desmanegada

desmanegament m. Acció de des-
manegar; l'efecte || Qualitat de desma-
negat

desmanegar v. tr. Preure el mànec
(d'una eina, etc.). Desmanegar una destal.
| Per anal. Desmanegar un braç |
fig. Desmanegar un afer, desorganitzar-lo
|| pron. Desmanegar-se per obtenir una
cosa, treballar-hi afanyosament.